

TIER 1 | USCIRF-RECOMMENDED COUNTRY OF PARTICULAR CONCERN (CPC)

کمیسیون ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین المللی (USCIRF) یک نهاد مستقل و مورد حمایت هر دو حزب در دولت ایالات متحده آمریکا می باشد که طی قانون بین المللی آزادی مذهبی (IRFA) در سال 1998 ایجاد گردیده است. این نهاد (USCIRF) با استفاده از معیار های بین المللی تخلفات در امور آزادی مذهبی و یا عقیدتی در خارج از کشور را نظارت میکند و سیاست های پیشنهادی را به رئیس جمهور، وزیر امور خارجه، و کنگره عرضه می دارد. نهاد (USCIRF) یک نهاد مستقل و مجزا از وزارت امور خارجه ایالات متحده است. گزارش سالانه 2017 شرح سر انجام کار یک ساله این نهاد توسط اعضای هیئت و ماموران مسلکی هست که بد رفتاری ها و خشونت ها را در منطقه مستند میکند و سیاست های مستقل پیشنهادی را به دولت ایالات متحده آمریکا ارائه میدهد. گزارش سالانه 2017 دوره را تحت پوشش قرار میدهد که شروع آن 2016 و ختم آن فوریه 2017 هست، هرچند، در بعضی موارد این گزارش رویداد های مهم و قابل توجهی را همچنان یاد آوری میکند که بعد از این دوره یاد شده رخ داده اند. برای معلومات بیشتر در مورد (USCIRF)، [وبسایت](#) را اینجا ببینید، و یا با (USCIRF) به طور مستقیم به شماره 202-786-0677 تماس بگیرید.

ایران

یافته های مهم و کلیدی: در جریان سال گذشته، دولت ایران به نقض روشمند، مداوم، و فاحش آزادی مذهبی به شمول حبس طولانی، شکنجه، و اعدام های بیشتر، و یا به صورت کلی، به متهم ساختن و اعدام کردن افراد مبنی بر اعتقادات مذهبی آنها ادامه داده است. تخطی های شدید و هدف قرار دادن اقلیت های مذهبی، به ویژه برای بهاییان و نوکیشان مسیحی، و سنی مذهبیان بدتر شده است. مسلمانان صوفی مذهب و شیعیان دیگراندیش همچنان با آذیت و آزار، بازداشت، و زندانی شدن رو برو بودند. از زمانی که رئیس جمهور حسن روحانی در اگست سال 2013 قدرت را به دست گرفت، تعداد افراد از اقلیت های مذهبی به خاطر اعتقادات دینی شان زندانی گردیده اند، بیشتر شده است. اگر چه بنگاه روحانیونی ایران نشان داد که به گرایشات ضد یهودی خویش ادامه دادند، سطح سخن سنجی های آنان به ضد یهودیان توسط ماموران دولتی ایران در طول سال گذشته کاهش یافته است. از سال 1999 به اینسو، وزارت خارجه آمریکا طبق قانون بین المللی آزادی مذهبی سال 1998 (IRFA)، ایران را به عنوان "کشوری با مسئله ویژه" و یا (سی پی سی) قلمداد نموده است که چنین قلمداد در این اواخر در ماه اکتبر 2016 صورت گرفت. ماموریت ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین المللی (USCIRF) باز هم پیشنهاد نموده است که ایران به عنوان یک کشور سی پی سی قلمداد شود.

پیشنهادات برای دولت آمریکا

- آمریکا باید به قلمداد ایران به عنوان یک "کشوری با مسئله ویژه" و یا (سی پی سی) طی IRFA ادامه بدهد.
- آمریکا باید در هر زمان ممکن تخطی های آزادی عقیده و یا مذهب و مواردی که در ارتباط به حقوق بشر را که توسط دولت ایران صورت می گیرد، آن ها را جزء از بحث های دو جانبه و یا چند جانبه با مقامات ایرانی در نظر بگیرد و با همکاری نزدیک با دوستان اروپایی و سایر طرفداران خود از طریق ترکیبی از دفاع، دیپلماسی، و تحریم های هدفمند بالای دولت ایران فشار وارد نماید.
- آمریکا باید به صحبت های عمومی و علنی خود در بالاترین سطح در مورد نقض حقوق و آزادی مذهبی در ایران ادامه بدهد، و در مطبوعات تأکید نماید که همه افرادی که به دلایل اعتقادی و مذهبی زندانی شده اند باید آزاد شوند. جوامع بین المللی همچنان باید در موارد خاص مراجع این تخطی ها را مسوول بپندارند.

- آمریکا باید به شناسایی مقامات و ادارات دولتی ایران که مسئول تخطی های شدید آزادی مذهب و عقیده بوده اند ادامه بدهد، و قسمی که مشخص شده است طبق قانون تحریم های جامع ایران، پاسخگویی، و قانون سرمایه گذاری (CISADA) دارایی های مسئولان چنین تخطی ها را مسدود کند، و ورود آن ها را به ایالات متحده آمریکا ممنوع سازد.
- آمریکا باید به ایران یاد آورد شود که در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران باید با گزارشگر ویژه ی سازمان ملل متحد همکاری کامل نماید و به گزارشگران ویژه و گزارشگران ویژه ی سازمان ملل متحد در امور حقوق و آزادی عقیده و مذهب اجازه بدهد تا آنها بتوانند وضعیت را از نزدیک مشاهده نموده و یا بازدید نمایند.
- همچنان آمریکا باید به حمایت از قطعنامه سالانه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در تقبیح تخطی های شدید حقوق بشر به شمول آزادی مذهب و عقیده در ایران ادامه بدهد و ماموران دولتی را که در چنین تخطی ها سهیم بوده اند، مسئول بداند.
- آمریکا باید از بودجه ی اختصاصی آزادی اینترنت استفاده نماید تا بتواند زمینه های را برای توسعه اینترنت رایگان، دسترسی به پست الکترونیکی امن برای استفاده، تسهیل ارائه دسترسی به اینترنت ماهواره یی با سرعت بالا، و توزیع فوری برنامه های ضد سانسور آزمایش شده را به منظور جلوگیری از بازداشت، و آزار و اذیت به دلایل آزادی مذهبی و عقیدتی فعالان حقوق بشر را در ایران فراهم نماید. همچنان، به آنها کمک نماید تا بتوانند آزادی بیان و انتظارات مشروع حریم خصوصی خویش را حفظ نمایند و کمک نماید تا اطلاعات آزادانه بتواند داخل و خارج از ایران شود.

کنگره ی ایالات متحده آمریکا باید:

- پیشنهادات اصلاحی لوتنبرگ را دوباره تصویب نموده و آن را دائمی سازد چون این پیشنهادات اصلاحی اقلیت های مذهبی ایران و سایر افراد مورد آزار و اذیت را حمایت می کند که در ایران به دنبال پناهندگی به ایالات متحده آمریکا هستند. باید کار روی این موضوع صورت گیرد تا به رئیس جمهور صلاحیت گسترده داده شود تا این افراد و گروه ها را به طور مشخص مهاجرین پناهنده تعریف نماید که به دلایل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه مشخص اجتماعی و به دلایل اعتقادات سیاسی آنان که در هراس به سر می برند و مورد هدف قرار میگیرند.

پس زمینه

کشور جمهوری اسلامی ایران یک جمهوریت آخوند سالاری است که مذهب فقه جعفری اسلام (شیعه) دوازده امامی را به عنوان مذهب رسمی این کشور میدانند. قانون اساسی ایران تصریح میکند که پنج مذهب دیگر اسلام – مالکی، حنفی، شافعی، هنبلی، و زائدی حقوق شان محفوظ است و میتوانند آزادانه مراسم مذهبی شان را تجلیل کنند. همچنان، قانون اساسی ایران مسیحیان، یهودان، و زرتشتیان را به عنوان اقلیت های مذهبی محفوظ می پندارد، و پنج (از مجموع 290) کرسی در مجلس ایران برای اقلیت های مذهبی اختصاص داده شده است که شامل دو کرسی برای مسیحیان ارمنی، یک کرسی برای مسیحیان آشوری، و یک کرسی هم برای یهودیان و زرتشتیان می باشد. جمعیت ایران که بیشتر از 80 میلیون است، تقریباً 99 درصد آنها مسلمانان اند که 90 درصد آنها شیعه و 9 درصد آنها سنی مذهب تشکیل میدهد. نظر به آمار اخیر، اقلیت های مذهبی یک درصد از جمعیت ایران را تشکیل میدهند که شامل یارسان (تقریباً یک میلیون)، بهاییان (بیشتر از 300000) مکاتب مختلف مسیحیان (تقریباً 300000)، زرتشتیان (30000 الی 35000)، یهودیان (20000) و سباییان و ماندیان (5000 الی 10000).

اما، هنوز هم جمهوری اسلامی ایران به شهروندانش بر اساس ملحوظات مذهبی و یا عقیدتی تبعیض را روا می‌دارد چون همه قوانین و مقررات کشور بر بنیاد معیار خاص اسلام شیعه‌یی استوار است. طبق قانون جزایی ایران، اگر غیر مسلمانان بکوشند مسلمانان را به تغییر مذهب تشویق نمایند، جرم شان درخور اعدام است، قسمیکه در محاربه ("دشمنی با خدا") و در سب النبی ("توهین به پیامبران") ذکر شده است. از انقلاب 1979 تا اکنون، تعداد زیادی از اعضای اقلیت های مذهبی به دلیل هراس از پیگرد و تعقیب قانونی از کشور فراری شده اند. کشتار، بازداشت، شکنجه و بد رفتاری های جسمی بر زندانیان در سال های اخیر افزایش یافته است، و همچنان این موارد شامل مسلمانان دگراندیش و اقلیت های مذهبی میشود که اندیشه ها و افکار آنان برای مشروعیت نظام جمهوری اسلامی تهدید آمیز پنداشته می شود. دولت هنوز هم از قوانین مذهبی برای سکوت سازی اصلاح طلبان، از جمله مدافعان حقوق بشر و روزنامه نگاران استفاده می کند تا مانع شود آنها از حقوق محفوظ بین المللی آزادی عقیده و از حق بیان شان بهره مند گردند.

با وجود نشر فرمان غیر اجباری حقوق شهروندان در دسامبر 2016، که در آن احترام به آزادی عقیده و مذهب تمام شهروندان تأکید گردیده است، رئیس جمهور روحانی هنوز هم به وعده هایش برای تقویت حقوق و آزادی های فردی اقلیت های مذهبی عمل نکرده است. حتی بعضی از اقلیت های مذهبی به رسمیت شناخته شده، که در قانون اساسی حقوق ایشان محفوظ دانسته شده است، به شمول یهودیان، ارمنی ها، آشوری های مسیحی، و زرتشتیان با آزار و اذیت، هراس، تبعیض، بازداشت، و حبس و زندانی شدن مقابله می کنند. اکثریت شیعه مذهب و اقلیت سنی مذهب به شمول روحانیون دگراندیش مورد تحقیر، آزار و اذیت قرار گرفته اند و تحت توقیف نگه داشته شده اند. دگراندیشان و مدافعان حقوق بشر بیش از پیش مورد تعدی قرار گرفته اند، قسمی که چندین تن از این افراد به مرگ محکوم و حتی بعضی از آنان به دلیل جرایم در خور اعدام - "دشمنی با خدا" اعدام شدند.

شرایط آزادی مذهبی 2016 – 2017

مسلمانان: در طی چند سال اخیر دولت ایران مجازات شدید حبس و زندانی کردن را بالای افراد برجسته اصلاح طلب شیعه مذهب اکثریت تحمیل نموده است. ماموران دولتی تعداد زیادی از این افراد اصلاح طلب را به جرایم "اهانت به اسلام"، انتقاد از جمهوری اسلامی، و نشر مطالبی که به اصطلاح از معیار های اسلامی منحرف شده بودند، متهم نموده اند. یکی از رهبران شیعه مذهب - آیت الله محمد کاظمی بروجردی همچنان به حبس 11 ساله خود در زندان به سر میبرد، و دولت فعالیت های مذهبی او را ممنوع نموده و منزل و اموال او را ضبط کرده است. او از بد رفتاری ها و خشونت های جسمی و روحی در زندان رنج برده است.

نظر به یک گزارش سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر، حد اقل 120 مسلمانان سنی مذهب به دلایل اعتقادات و فعالیت های مذهبی خویش بازداشت و زندانی شده اند. در اگست 2016 تقریباً 22 تن از سنی مذهب به جرم "دشمنی با خدا" اعدام شدند. یکی از این افراد اعدام شده روحانی سنی مذهب - شهرام احمدی هم بود که در 2009 به جرایم بی اساس امنیتی بازداشت گردید و طبق شایعه به طور اجباری از او اعترافات غیر واقعی گرفته بودند. چندین تن دیگر به جرم "دشمنی با خدا" و دادخواهی غیر منصفانه، منتظر اعدام اند. رهبران اقلیت های سنی مذهب قادر نیستند تا برای خود مسجدی در تهران اعمار نمایند و گزارش های داشته اند که مورد تعدی قرار می گیرند که از جمله می توان محدودیت ها در انجام مراسم مذهبی و حبس و تعدی روحانیون سنی مذهب و ممنوع ساختن آموزه های سنی در مدارس دولتی را بر شمرد. بر علاوه، ماموران دولتی ایران آثار ادبی و مساجد سنی مذهب را در شرق ایران ویران کرده اند.

دولت ایران همچنین به آزار و اذیت و بازداشت اقلیت های مسلمانان صوفی مذهب، به شمول رهبران و علمای برجسته نعمت الهی گونابادی، و وضع محدودیت ها و ویران نمودن مراکز دعا و عبادت، آرامگاه ها، و حسینیه ها (دیدارگاه های مذهبی) پرداخته و ادامه داده است. در طی سال گذشته، ماموران دولتی ایران صد ها تن از صوفی ها را حبس، زندانی و جریمه نموده و آنها را تازیانه زده اند. در ماه نوامبر 2016، در حدود 5 تن آنان به جرم "توهین به مقدسات" و "توهین به مامورین ارشد دولت" بازداشت شده اند و تعقیب قانونی آنها ادامه دارد. تقریباً 20 تن از صوفی مذهب به دلایل مذهبی و اعتقادات و فعالیت های مذهبی شان در زندان به سر میبرند و یا منتظر پیگرد قانونی و عدلی و یا اتهامات بر علیه ایشان هستند. تلویزیون دولتی ایران همیشه برنامه هایی پخش می کند که صوفیسم و یا عرفان گری را دیو سار می کند.

بهاییان: بهاییان بزرگترین اقلیت غیر مسلمانان در ایران اند که از دیر زمانی مورد بی حرمتی شدید قرار گرفته و به ویژه از لحاظ آزادی مذهبی حقوق شان از دیر زمانی زیر پا گذاشته شده است. مامورین سازمان ملل متحد، به شمول بانکی مون، دبیر کل قبلی سازمان ملل متحد دریافته اند که بهاییان "اقلیت مذهبی مورد شدیدترین ظلم" در ایران اند و از چندین نوع تبعیض رنج میبرند که "حق بهره مندی از امور اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شان را متأثر میسازد."

دولت بهاییان را به دید مرتد و کژکیش می بیند. بنا بر این، دلایل سرکوبی بهاییان از دید دولت ایران ارتداد و از دین برگشتگی شان می باشد. از سال 1979 به این طرف، دولت ایران بیشتر از 200 تن از رهبران بهاییان را کشته و یا اعدام نموده است و بیشتر از 10000 تن از بهاییان را از وظایف حکومتی و از دانشگاه ها برکنار نموده است. در بیشتر از ده سال گذشته، در حدود 1000 تن بهاییان الکی و بر پایه ی داوری و ترجیح فردی مورد بازداشت قرار گرفته اند.

تا فوریه ی 2017، حد اقل 90 تن از بهاییان فقط به خاطر عقاید مذهبی در زندان به سر می برند. از جمله هفت تن از رهبران بهایی شامل اند که می توان از فریبا کمال آبادی، جمال الدین خان جانی، عقیف نایمی، سید رضایی، مهوش ثابت، بهروز توکلی، و وحید تیز فهم یاد آور شد. همچنان میتوان از زندانی های بهایی یاد کرد که استادان و کارمندان اداری موسسه تحصیلات عالی بهایی می باشند. در طول یک سال گذشته ده ها تن آنان در سراسر کشور به شمول تهران، اصفهان، مشهد و شیراز بازداشت شده اند. مثال، در سپتامبر 2016 در حدود 14 تن بهاییان در شیراز و کرج به دلیل اعتقادات شان بازداشت شدند. در ماه ژوئیه 2016، پنج تن بهاییان در شیراز بازداشت گردیدند مامورین دولت به منازل شان یورش بردند و کامپیوتر های شان و سایر املاک شان را ضبط کردند. در ژانویه 2016، در استان گلستان، 24 تن بهاییان به جرایم عضویت "غیر قانونی" در انجمن بهاییان و پرداختن به فعالیت های مذهبی بین 6 تا 11 سال زندانی شدند.

در سال های اخیر، دولت ایران پیکاری را روی دست گرفته است که مغازه ها و مراکز تجاری بهاییان را مسدود میکند، مخصوصاً زمانی که بهاییان به تجلیل عید مذهبی شان میپردازند. مثال، در نوامبر 2016، بعد از تجلیل دو روز عید بهاییان، حد اقل 124 مغازه و مرکز تجاری بهاییان در استان های مازندران، البرز، هرمزگان، و کرمان توسط مامورین دولتی مسدود گردیدند. در ژوئن 2016، در اورمیه، غرب استان آذربایجان حد اقل 25 تن بهاییان الکی و بدون توضیح مامورین مسدود گردیدند، که این موارد همچنان بعد از تجلیل تعطیلی مذهبی بهاییان بود.

اگرچه دولت ایران به طور علنی حقوق بهاییان را از تحصیل در دانشگاه ها محفوظ نگه میدارد، سیاست ممنوعیت بهاییان از این مراکز تحصیلات عالی هنوز هم پابرجاست. در سال های اخیر، تعداد زیاد از جوانان بهایی بعد از اینکه هویت مذهبی شان برای مامورین تحصیلاتی بر ملا گردید، و با وجودی که در امتحانات معیاری شان نمرات بالا کسب نموده بودند، یا از ورود به دانشگاه ممنوع شدند و یا هم اخراج گردیدند.

در جریان سال گذشته، صد ها مقاله رسانه یی ضد بهایی که پشتیبان دولت اند، در انترنیت و یا هم روی کاغذ به نشر رسیدند که تنفر و خشونت را علیه بهاییان تشویق میکردند. در ژوئن 2016، نماینده خاص سازمان ملل متحد از وضعیت حقوق بشری جمعیت بهاییان در ایران و آزادی آنها در امور عقیده و مذهب ابراز نگرانی شدید کرد و ابراز نمود که این وضعیت میتواند خشونت را علیه بهاییان بیشتر سازد.

در سپتامبر 2016، فرهنگ امیری، یک تن از بهاییان را دو مرد در بیرون از منزل او با ضرب چاقو کشتند. بعداً طبق گزارشات، این دو مرد اعتراف کردند که او مرتد شده بود و با این کار آنها میخواستند به بهشت بروند. تا آخر تهیه این گزارش، تحقیقات در مورد این حارثه هنوز هم جریان داشت.

مسیحیان: از سال 2010 تا اکنون، ماموران دولتی ایران خود سرانه در حدود 600 تن از مسیحیان را در سراسر کشور بازداشت نموده و تحت توقیف نگه داشته اند. در طول سال گذشته چندین رویدادی رخ داده است که ماموران دولتی ایران به کلیسا ها تاخت و تاز نموده و یورش برده اند، اعضای کلیسا را تهدید نموده اند، و رهبران و عبادت کنندگان کلیسا، مخصوصاً روحانی های وابسته به چهار کتاب اول انجیل، را بازداشت نموده و زندانی ساخته اند. نظر به گزارشات بین ماه مه و اگست 2016، در حدود 80 تن از مسیحیان به دلیل اعتقادات مذهبی و یا فعالیت های مذهبی شان بازداشت شدند و اکثر آنها بعد از تحقیقات پس از چند روز رها گردیدند اما بعضی ماه ها در حبس به سر برده و هنوز هم در حبس بسر

میبرند. تا دسامبر 2016، تقریباً 90 تن مسیحی هنوز هم یا در زندان بسر میبرند، یا در توقیف اند، و یا هم منتظر تعقیب عدلی اند و این همه به دلایل فعالیت های اعتقادی و مذهبی آنان است.

رهبان و کشیشان کلیسا ها مرکز توجه مامورین دولتی ایران بوده اند و اکثراً به جرایم بی اساس امنیتی بازداشت شده اند. در ماه مه 2016،

در طول این گزارش، گروه های حقوق بشر در داخل ایران گزارش دادند که بد رفتاری های جسمی و لت و کوب مسیحیان در زندان ها افزایش یافته است. بعضی از فعالان معتقد اند که چنین خشونت های بدنی علیه نو کیشان مسیحی بوده است که رهبران کلیسا های مخفی بودند و اتهامات علیه آنان این بوده است که آنها می خواستند دیگران را به آیین مسیحیت دعوت نمایند. در ماه دسامبر 2014، ماموران دولتی ایران به تعدادی از خدمات کریسمس تاخت و تاز نموده و یورش بردند و ده ها تن از اعضای کلیساها در تهران را بازداشت نمودند. در ماه اکتبر سال 2014، چهار تن از نوکیشان مسیحی - یوسف نادرخانی، یاسر موسی زاده، صاحب فدایی، و محمد رضا امیدی به جرم " تهدید به امنیت ملی ایران " به دلایل فعالیت های مذهبی شان در کلیسا بازداشت شدند که هر یک الی شش سال راهی زندان خواهند گردید. نادرخانی قبلاً چند سال را به جرم ارتداد در زندان گذراند تا اینکه در سال 2013 رها گردید. سه تن دیگر که هنوز هم در توقیف به سر میبرند، به دلیل نوشیدن الکل بازداشت شده اند که می خواهند برای جزای 80 دره آنان استیناف داده شود.

در دسامبر 2016، مریم نگاش زرگران، یک تن از نوکیشان مسیحی که اول مسلمان بود، مدت زمان جزایش از چهار سال زندان به شش سال زندان تمدید گردید چون وی مدت زمانی را در تابستان 2016 خارج از زندان برای درمان صحت گذرانده بود. در جریان این سال، وی دو بار اعتصاب غذایی نموده بود چون به خاطر معالجه امراض دیرینه اش اجازه نداده بودند تا از زندان خارج شود. او در ژانویه 2013 به دلیل ارتباط با کشیش عابدینی که هر دو در یک یتیم خانه وظیفه داشتند، به جرم "توطئه علیه نظام اسلامی و تهدید به امنیت ملی ایران" بازداشت گردید. عابدینی در ژانویه 2016 در جریان معاوضه زندانیان ایران و آمریکا از زندان آزاد گردید. کشیش عابدینی به جرم "تهدید امنیت ملی ایران" برای فعالیت های مذهبی اش در کلیسای خانگی در حبس هشت ساله خود به سر میبرد. در ضمن، در ماه اکتبر 2016 کشیش مسیحی بهنام ایرانی رها گردید که او به دلایل فعالیت های مذهبی برای شش سال در حبس به سر میبرد.

در جریان این سال، گرایشات ضد مسیحیان در رسانه های دولتی و طرفدار دولت بیشتر شده است و مقالات ضد مسیحیان هم در انترنیت و هم چاپ شده در سراسر ایران فزونی یافته اند.

یهودیان، زرتشتیان و یارسان: دولت ایران به پخش کردن اظهارات ضد یهودیت و هدف قرار دادن جامعه یهودیان به خاطر "روابط نزدیک با اسرائیل" ادامه می دهد، هرچند این موارد به پیمان نامه سال های قبل آن قدر چشمگیر نبوده است. در سال 2016 روحانیون بلند رتبه در مساجد اظهارات ضد یهودی شان را ادامه دادند. برنامه های متعددی در تلویزیون دولتی نشر می شوند که پیام های ضد یهودی را ترویج می کنند. در ماه مه 2016 دولت ایران بانی همواری کارتون کشتار یهودیان بود. تبعیض رسمی دولت علیه یهودیان هنوز هم چنان گسترده بوده است که به ترویج فضای تهدید آمیزی اجتماع یهودیان پرداخته است. در سال های اخیر، اجتماع زرتشتیان همچنان از شرایط سرکوب گری و تبعیض آمیز شدید رنج برده اند. حد اقل دو تن از زرتشتیان، که در سال 2011 به دلایل تبلیغ آیین زرتشتی، کفرگویی، و سایر اتهامات دورغین و پرونده سازی شده محکوم گردیدند، هنوز هم در زندان به سر می برند.

اگرچه دولت ایران پیروان مذهب یارسان را مانند مسلمانان شیعه میپندارد، چون آنها به صوفیسم میپردازند، آنان را یک مذهب مجزا و متمایز خطاب میکنند که به (اهل حق) هم مسما اند. در ژوئن 2016 رهبران مذهب یارسان به دولت ایران نوشتند که دولت باید در قانون اساسی ماده ی الحاقی یا اصلاحی بیاورد تا تبعیض علیه آنها را ناروا بدارد و اجتماع آنها را به عنوان یک اقلیت مذهبی به رسمیت بشناسد. نظر به گزارشات، دولت ایران پاسخ داده است که دولت قبلاً حقوق آنان را محفوظ دانسته و به اعتقادات شان احترام میگذارد.

مدافعان حقوق بشر و روزنامه نگاران: ماموران دولتی ایران به طور همیشگی روزنامه نگاران، وبلاگ نویسان، و مدافعان حقوق بشر را که کدام مطلب انتقادی را در مورد انقلاب اسلامی و یا دولت ایران می گویند و یا می نویسند، تحت

توقیف قرار داده و آنها را آزار و اذیت میکنند. در طول سال گذشته تعداد زیادی از وکلای دادگستری، که از حقوق بهائیان و مسیحیان در محاکم دفاع نموده بودند، زندانی و یا هم از کشور فراری شده اند.

با وجود اینکه آقای محمد علی طاهری، استاد دانشگاه و بنیانگذار (عرفان حلقه) پنج سال را در زندان گذرانده است، هنوز هم در توقیف به سر میبرد. گزارشات حاکی بوده اند که بعد از اعتصاب غذایی در اکتبر 2016، حالت صحتی طاهری چنان شد که وی حتی به کوما رفت و بی حالی شدید به وی رخ داد. تا آخر زمان تهیه این گزارش، معلوم نبود که او به کجا به سر میبرد. در 2011، طاهری محکوم شناخته شد و برای پنج سال زندانی گردید که 74 تازیانه هم جز جرم وی "اهانت به مقدسات" بود که وی چندین کتاب روی روحانیت نوشته بود. پیروان و طرفدارن طاهری هم به جرایم مشابه و برای مدت های مختلف زمانی الی پنج سال حبس در زندان محکوم گردیدند. در ژوئیه 2015 در یک محکمه جداگانه، طاهری به جرم "گسترش فساد در روی زمین" به مرگ محکوم گردید و در دسامبر 2015 دادگاه عالی ایران حکم اعدام طاهری را لغو کرد.

حقوق زنان: تحمیل اسلام شیعه توسط دولت تأثیرات منفی را روی حقوق بشری زنان، به شمول آزادی های جنبشی، اجتماع، عقیده، وجدان، بیان و مذهب، در ایران دارد. نظام قضایی ایران به زنان حیثیت حقوقی یکسان را نمیدهد. مثال، شهادت یک مرد برابر است با شهادت دو زن، و همچنان دیگر موارد حقوقی در امور املاک شخصی، حقوق املاک، و سایر موضوعات زنان مورد تبعیض قرار میگیرند.

در جریان این گزارش، مامورین دولتی ایران، به تحمیل مقررات لباس برای خانم ها ادامه دادند. در 2016، مقامات ایرانی اعلام نمودند که بر علاوه "پلیس اخلاق" 7000 تن دیگر پلیس مخفی "گشت ارشاد" را به تعداد این ماموران انضامی خواهند افزود. این نیرو صلاحیت گسترده ای خواهند داشت تا مردم را، که خلاف نورم های اخلاقی عمل میکنند و لباس میپوشند، بازداشت نمایند و جزا بدهند. نظر به قانون، زنان ایرانی بدون در نظر داشت مذهب و یا اعتقادات شان باید از سر تا پا پوشیده باشند وقتی در اماکن عمومی اند. زنان و مردان حقوق ارتباط اجتماعی ندارند. پلیس اخلاق میتواند ماشین ها را توقف دهند و از زنان و مردان جوان که در داخل آن نشسته اند، سوال نمایند تا ارتباط شان با همدیگر چیست.

سیاست ایالات متحده و آمریکا :

دولت ایالات متحده و آمریکا از سال 1980 به اینسو هیچ نوع ارتباطات رسمی دیپلماتیک با دولت ایران نداشته است، هرچند ایالات متحده به حیث جزئی از گروه کشور های پی+1 (چین، فرانسه، روسیه، برتانیه کبیر، ایالات متحده و آلمان) در مذاکرات هسته یی در امور برنامه هسته یی ایران اشتراک داشته است. در ژوئیه 2015 گروه کشور های پی+1، اتحادیه اروپا، و ایران اعلام نمودند که به یک برنامه مشترک جامع عمل (JCPOA) موافقت نموده اند تا اطمینان حاصل نمایند که برنامه هسته ای ایران کاملاً صلح آمیز است. در ژانویه 2016، سازمان ملل متحد، ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا لغو تحریم ها علیه برنامه هسته ای ایران را آغاز نمودند و به نظارت شان در مورد اطاعت ایران از این توافق ادامه میدهند. علیرغم (JCPOA)، ایالات متحده آمریکا به تحریم هایش علیه ایران در نقض حقوق بشر، بندادگری تروریسم، و برنامه موشک های بالیستیک ادامه میدهد.

در ژوئیه 1، 2010 رئیس جمهور باراک اوباما "سیسادا" را در قوانین به امضا رسانید که به معنی لایحه جامع تحریم ها، پاسخگویی، و محرومیت ایران است (195-111 پی. ال) که تخطی ها و نقض جدی ایران را در امور حقوق بشر، از جمله سرکوبگری آزادی مذهبی مورد تأکید قرار میدهد. سیسادا لازم می داند تا رئیس جمهور به کنگره فهرستی از ماموران دولت ایران و یا افرادی که برای آنها و یا از طرف آنها کار میکنند را تحویل بدهد که مسول نقض حقوق بشر و خشونت های آزادی مذهبی بوده اند تا آنان نتوانند وارد خاک ایالات متحده آمریکا شوند و همچنان تمام دارایی های آنان ضبط شود. در اگست سال 2012 رئیس جمهور اوباما قطعنامه کاهش تهدید ایران و قطعنامه حقوق بشر سوریه سال 2012 (ITRSHRA) (پی. ال. 112-239) را به امضا رسانید که محدوده تحریم های مرتبط به حقوق بشر را بالا میبرد و این در سیسادا گنجانیده شده است. بیشتر از شش سال گذشته، در نتیجه نقض حقوق بشر در ایران، ایالات متحده آمریکا محدودیت های ویزا را بالای ایران تحمیل نموده و دارایی های 19 تن از ماموران دولتی و 18 نهاد ایرانی را در پی

CISADA و ITRSHRA و چندین فرمان اجرایی مسدود نموده است. با این حال، در جریان این گزارش، ماموران و یا نهاد های ایرانی تازه به این لیست تحریم ها اضافه نشده اند.

در جریان سال های قبل، سیاست ایالات متحده آمریکا در قبال حقوق بشر در ایران شامل ترکیبی از بیانیه های عمومی، فعالیت های چند جانبه، و اعمال تحریم های یک جانبه بالای ماموران دولتی در ایران و نهاد های زیربط به خاطر تخطی از حقوق بشر بوده است. در جریان گزارشات، ماموران بلند رتبه ایالات متحده ی آمریکا در بیانیه های عمومی سیاست خارجی شان از دولت ایران خواستند تا به حقوق بشر شهروندان شان به شمول آزادی عقیده و مذهب احترام بگذارند. در ماه دسامبر 2016 برای چهاردهم سال در پی هم، دولت ایالات متحده و آمریکا حمایت و ضمانت خود را از یک قطعنامه موفق در نشست همگانی سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر در ایران بیان نمود که 85 بر 35 رای کسب نموده و تصویب شد و 63 رای ممتنع داشت. این قطعنامه دولت ایران را به دلایل سابقه بد نقض حقوق بشری به شمول تخطی های آزادی مذهب و بد رفتاری های متداوم علیه اقلیت های مذهبی محکوم نمود.

به تاریخ 1، ژانویه 2016، دولت رئیس جمهور اوباما اعلام نمود که رهایی کشیش ایرانی – آمریکایی، سعید عابدینی و سه تن دیگر آمریکایی پابرجاست و این در بدل رهایی هفت ایرانی از حبس در ایالات متحده است. کشیش ایرانی – آمریکایی، سعید عابدینی و آن سه تن دیگر آمریکایی در اخر همان ماه به ایالات متحده بازگشتند.

به تاریخ 31 اکتبر 2016 وزیر خارجه ایالات متحده، باز هم از ایران به عنوان "کشوری با مسئله ویژه" نام برد. وزیر خارجه فعالیت رئیس جمهور در قبال ایران را چنین ارائه نمود: "محدودیت های موجود در امور سفر به ایران به دلایل تخطی های جدی و بد رفتاری های حقوق بشری در بخش 221 (ا) (1) (سی) قطعنامه کاهش تهدید ایران و قطعنامه حقوق بشری سوریه سال 2012، به دنبال بخش 402 (سی) (5) این قطعنامه." چنین نامزدی قبلی در سال 2011 یکی از ماده های پیش بینی شده را در سیسادا به عنوان فعالیت رئیس جمهور نقل قول نموده بود. قطعنامه کاهش تهدید ایران و قطعنامه حقوق بشر سوریه شامل یک ماده پیش بینی شده مشخص در مورد نقل قول از تخطی های آزادی مذهبی نیست چنانچه در سیسادا بوده است.